

đông, đi về đâu? Một cá nhân, một ý nghĩ không phải là tất cả. Tôi chỉ nghĩ đến đó trong khi nhìn tôi bị bàng vì tôi đến đây không phải để nghe những lời phân biệt, sự đả kích và lòng ích kỷ.

Bên tôi đến hai người phụ nữ. Sau đó, cô kể lại với tôi, "Hai dì cho biết, người thanh niên đó kết thúc Việt Nam. Anh ta thấy đồng người Việt ra bên chi u nay, cần một trợ giúp để chúc mừng Nguyễn Thị Sinh hoàn thành "Hành trình xuyên lục địa". Chắc anh ta một chút buồn chi u yên tĩnh ngoài biên hay sao đó nên nói lời không hay, làm mất đi Việt Nam buồn lòng, anh ta cũng sợ rồi nên bỏ đi..."

Tôi một lần nữa, đã hai ngày theo anh chàng đi bên Nguyễn Thị Sinh lòng vòng San Diego. Giờ này, chúng tôi đang đứng trước một cái xe máy cũ ở trung tâm quận Cam để báo tin về "Hành trình xuyên lục địa" của Sinh tới hai trung tâm Việt Báo đang chờ đợi. Bà Thị gọi chúng tôi xem chúng tôi đã đến đâu? Bỗng sau xe, Randy hát vang cho anh chị em biết một và đối. Tôi thấy ngạc nhiên vì họ cũng lao động vô cùng vất vả xã hội bị những cái hăng say của tuấn trí, rồi xong việc, vất vả về nhà ngủ một đêm.

Tuấn trí là sôi máu và dũng cảm, anh bên Mỹ chi u nay làm một vui một buồn sinh hoạt cộng đồng của người Việt San Diego chỉ vì chia sẻ những người Việt đã vất vả buồn khổ. Anh không thấy những người Mỹ như với Nguyễn Thị Sinh, anh không thấy những quân nhân Hoa Kỳ mà Sinh đã gặp trên hành trình xuyên lục địa, tại San Diego đi về với Sinh như con của họ. Phần chú bác của quân nhân VNCH thì tôi nhớ là chú Hùng, của hai quân ở San Diego, "Thầy Sinh nó làm được một việc ý nghĩa thì tôi tiếc gì mà không giúp nó." Chú chỉ nghĩ về sự xuống với cộng đồng, các hội đoàn Việt-Mỹ tại San Diego để lo việc cho Sinh. Cô Hùng là nhà lo của mọi người, chúng tôi cho các đám bên Sinh đi theo những hội. Hai hôm nay còn thêm hai mạng báo chí bên Dallas qua. Cô chú đức lòng đã đành, trong hoàn cảnh hai ông bà đang thất nghiệp mới ấy này...

Chúng tôi đến San Diego trong mùa táo chín và được ngắm nhìn những người nhà. Duyên nên được ngắm nhìn bên Cali nên anh Trần Đình Tuấn ở quận Cam cũng móc túi ra lo khăn để cho bà báo tin về diên ra. Mùa táo chín, nói sao cho hết những tâm lòng. Anh Nam Lạc bay còn nhìn chim trời để về báo, bà Thị cũng thay cảm cũng bay về quận Cam với Sinh... Tôi về lái xe về nghĩ đến những người quên mất. Những người sinh quân chi u qua, ái mà anh Sinh như thế này của chúng. Chi u qua còn có bà chị đi những hội Sinh rồi về ngay giữa buổi, phải gọi xe của đi về như vậy... Quá nhiều điều bên trong hai ngày qua, những thu xếp sao cho Sinh được vui trên về là ý chung của mọi người. Anh ta đáng được những tình yêu thương của cộng đồng sau hành trình gian khổ để nói lên phần nào tâm lòng ăn trái những người trồng cây của người Việt Nam.

Đêm v vi t bài t ng trình, so n m nh đ g i v toà so n. Tôi g p l i lo t nh chi u nay trên
bãi bi n, r t nhi u t m b tr ng. Tôi ch p nh hay quay phim. Có khi c m máy nh ng ch b m
đúng m t t m đ làm báo, ngh này ch p nhi u hình là t làm kh mình vì khi lên báo, không
bi t b t m nào, ch n t m nào. C nh ông Th tr ng thành ph Garland, Ron Jones, thì quá
đ , ông già t nh nên không già h n, không c n ch p hình b n mùa vì mùa nào cũng già nh
nhau.

Ông phát bi u năm nay nh ng l y hình 2 năm tr c b lên báo ông cũng không bi t thì ai bi t!
Ng c l i đôi khi b m không t ch v i nh ng hình nh đi ra ngoài khuôn kh báo chí, nh ng
hình nh nói lên bi t bao đi u nh chi u nay trên bãi bi n San Diego, khi Sinh đ n đài t ng
ni n đã chi n đ c c u quân nhân M đ ng khiêm nh ng n i gió cát phù du... Sinh cúi chào,
t ng ni m nh ng ng i đã khu t. Sau l ng anh, trong đ đ o đ ng h ng và ng i b n x
tham đ , ng i ph n M ô m ch t ng i ph n Vi t Nam vào lòng. Có th là hai ng i v lính
Vi t, lính M g p nhau đây, nh ng đ ng c m, chia s thay vì nh ng h n thù đ i lo i... vì qu e
h ng bà mà ch ng tôi đã hy sinh bên chi n tr ng Vi t Nam! Ng i ph n M có quy n h n
thù ng i Vi t nh anh thanh niên ban chi u gi n đ i, nói m t câu đau xé lòng nhau cũng không
trách bà ta đ c... Nh ng bà lau n c m t cho bà b n Vi t Nam. Tôi b m máy theo ph n x t
nhiên ch hình nh đã đi th ng vào vi t v n c M .

N c M , có ng i cho là thiên đ ng, ng i cho là đ a ng c, k ch nh ch còn bày ra c m t ,
"thiên đ ng c a tu i tr , đ a ng c c a tu i già" Cu c s ng là thiên đ ng hay đ a ng c hoàn
toàn tùy thu c vào nhân sinh quan ti p nh n th gi i quan không thay đ i đ c. Ta mu n nh ng
chi u nay nh ng tr i đ m a, đi xem con nít t m m a cho vui hay t t vì m a bu n, hoàn toàn
do ta quy t đ nh. N c M có tr c ng i Vi t t n n nên ng i Vi t t n n li u c m g p m m,
nh p gia tùy t c... ng i Vi t nhi u kinh nghi m s ng mà s ng không n i trên n c M thì đã
không còn là ng i Vi t. N c M có đáng cho m t ng i Vi t Nam đi b t i ch y máu chân đ
c m n. N u chúng ta tìm ra đ c m t qu c gia trên th gi i đón nh n ng i t n n c ng s n vô
v l i, t o c h i cho làm l i cu c đ i đ dàng h n n c M thì Sinh ch y máu chân là vi c có ý
nghĩa.

Ng i M đầu ph i thánh th n mà luôn luôn đúng. Nhà tù trên n c M ng n kinh phí chính ph
kh ng khi p nh qu c phòng. M t ng i tù đ ng b giam gi trong nhà tù California, chính
quy n ti u bang ph i chi phí cho h là 38,000 đô la/ năm. Đó là lý do anh ta ki m c ừ sau
khi m n h n tù vì ngoài thì anh ta không ki m n i 38,000 đô la/ năm đ s ng. Cu i cùng là
nhà tù v n t n t i, nh ng ng i tù t i Cali v n không ch t đ nh ng i c u sĩ quan quân l c
VNCH đi tù c i t o. Ng i M đ i x v i ng i ph m pháp còn t t h n ng i qu n giáo đ i x
v i tù nhân c i t o sau 1975. C m n ng i M là Sinh đã làm đ c vi c đúng đ n th hai, ít
nh t đ i v i C ng đ ng Vi t Nam h i ngo i.

Câu Chuyện Mùa Tụ N

Tác Giả: Phan

Thứ Năm, 26 Tháng 11 Năm 2009 21:05

Vinh danh, tri ân quân đội Hoa Kỳ có đáng không? Nhìn lại lịch sử thế giới, nước Mỹ chỉ có cuộc chiến tranh Nam-Bắc Mỹ duy nhất. Ngoài ra, chúng ta đánh bại đội quân Mỹ, những quân đội của họ vẫn chiến đấu ngay trên các chiến trường thế giới, Nghĩa trang Normandy bên ngoài lãnh thổ Hoa Kỳ, 58,000 lính Mỹ đã chết trong chiến tranh Việt Nam... Nhìn vào lịch sử thì người lính Hoa Kỳ thật sự là người chiến sĩ báo thù do trên toàn thế giới, họ ngã gục để chúng ta những chiến thắng. Tri ân họ là lợi ích theo gió anh linh mùa tụ n.

Nếu ai cũng bình tâm để suy nghĩ của việc Sinh làm là duy trì, báo thù tinh thần trường nghĩa của người Việt Nam. Lòng biết ơn không bao giờ gây ra chiến tranh, thù hận, phân biệt đối xử. Người thanh niên Mỹ kia sẽ nhìn lại mình, nếu có thêm sự giao thiệp mà phía Việt Nam chỉ để cho người Mỹ hiểu về người Việt Nam thì sự phân biệt của anh sẽ chìm vào đám đông, tan loãng vì đây là xã hội Hợp Chúng Quốc. Trách người không báo thù trách mình trách là không làm cho người hiểu mình.

Mùa Tụ n đến gần, không gì hơn dành ra phút lòng để cảm tạ những gì đã nhận. Với người Việt hải ngoại, dâng lên một lời cầu nguyện, lời chúc phúc bình an không làm cho vong linh chiến sĩ Hoa Kỳ thêm hận trên những người đồng bào đồng nghiệp vì thời khắc sắp ra đi, để những danh trên toàn thế giới, họ đã chấp nhận việc "trả giá cuộc sống" cho tất cả cho toàn nhân loại.